

[A. C. Mortensen.]

Alle maa være klar over, at hvis man havde taget dette Forslag, havde Konverteringen kunnet være gennemført; saa vilde Folk hurtigst muligt se at komme bort fra de højtforrentede Obligationer. Vi havde dernæst et Forslag i Sommeren 1934, udarbejdet af sagkyndige, deriblandt ogsaa et Par af Landbrugets Tillidsmænd, et Forslag, hvorefter Konverteringen kunde være gennemført. Landstinget fejede det af Bordet. Endelig er der det sidste Forslag. Der er dog stor Sandsynlighed for, at ogsaa den Konvertering kunde være gennemført. Den kunde være gennemført, hvis man ikke i Udvalget havde forringet Forslaget, hvis Venstre og Konservative ikke for at medvirke havde krævet, at den vigtigste Bestemmelse, med Hensyn til Rentesænkningen, skulde udgaa.

Men endelig vil jeg gerne sige, at selv om alle disse Love er faldet bort, var det slet ikke udelukket, at den frivillige Konvertering efter Loven af 1933 kunde have været fortsat, hvis man ikke fra Venstres Side stadig væk havde skabt en saadan Uro om hele Rentespørgsmaalet. Naar denne Lov, Renteloven, udløb, vilde Venstre kun være med til at forlænge den kort Tid ad Gangen, og alle kunde jo forstaa, baade vi herinde og Offentligheden, at inden for Venstre brødes Kræfterne meget stærkt om, hvorvidt vi skulde bevare Rentesænkningens loven, eller den skulde falde bort, og det er jo noget af det, der har skabt den store Uro om Obligationsmarkedet.

Hvis man var gaaet sammen med Regeringen og vedtaget Rentesænkningens loven for nogle Aar og sagt, at den skal gælde, for saa vidt der ikke indtræffer bedre økonomiske Forhold herhjemme, hvis man havde givet Udtryk for, at saa længe de økonomiske Forhold ikke forbedredes, og saa længe vi havde et lukket Pengemarked, skulde Rentefoden være 3½ pCt., ja, saa var vi sikkert blevet fri for det katastrofale Fald i Obligationskurserne, som vi i de sidste Maaneder har været Vidne til, og som har bevirket, at Konverteringen er standset. Og hvis man i Dag vilde gaa ind for Regeringens Forslag om blot at forlænge ogsaa Renteloven indtil December og forlænge den under den Forudsætning, at hvis der ikke sker særlige Forbedringer i vor Samfundsøkonomi inden den Tid, ja, saa kunde den fortsætte videre — saa er der ingen Tvivl om, at saa vilde der straks ske en betydelig Stigning i Obligationskurserne, og saa vilde der paa ny blive Mulighed for Konvertering. Men i Stedet

for slaar man det hele over Ende ved at sige, at nu skal Loven gælde indtil 15. Juli, og saa skal den uvægerlig falde bort, hvis ikke Forholdene forværres — for det er jo det, der er Mening.

Det er jo først i den allersidste Tid, at den frivillige Konvertering er helt hørt op. Det er kun en Maaned eller to siden, at der endnu i Landkreditforeningen i Viborg skete enkelte Konverteringer af Folk, der havde betydelige Henstandsbeløb, og som endnu kunde se deres Fordel ved at konvertere. Men nu i dette Øjeblik er det umuligt at konvertere, og naar man nu vedtager dette Lovforslag og vedtager, at hele Rentesænkningen skal ophøre den 15. Juli, saa er det givet, at vi faar en helt anden Rentefod.

Jeg ser jo nok, at f. Eks. et Medlem af dette høje Ting i „Fyns Tidende“ udtaler, at hvis man ikke i hvert Fald holder Indlaansrenten paa 4 pCt., ja, saa faar vi en ny Rentelov; men jeg tvivler om, at det lader sig gøre, og jeg tvivler meget stærkt om, at Bankernes og Sparekassernes Ledelse og deres Organisations Ledere, selv om de ønsker det — de hævder jo selv, at de ønsker at bevare Indlaansrenten nede paa 4 pCt. for Laan, der er indsat paa længere Opsigelsesfrist —, vil være i Stand til at gøre dette. Jeg kender i alt Fald smaa Pengeinstitutter, der forbereder sig paa at sætte Renten op til 4½ pCt., saa snart der bliver Mulighed for det. Jeg tror, det vil gaa disse Organisationers Ledere, naar de vil til at fastslaa, at Renten ikke maa gaa højere op end til 4 pCt., paa samme Maade, som det gik Venstres Ledere, da de kom til deres Parti og vilde have dem til at vedtage den Overenskomst, der var Tale om: Jeg tror ikke det vil være dem muligt at faa det gennemført.

Jeg henstiller derfor endnu en Gang til Venstre nøje at overveje dette Spørgsmaal, inden de endelig gaar med til at slaa Bom for Rentesænkningen. Jeg beder erindre, at det er ikke ret mange Dage siden, at vestjyske Landmænd henvendte sig til Regering og Rigsdag med Krav om fortsat Arbejde for Rentesænkning. Jeg beder erindre de mange haarde Ord, Venstres Landmænd, i hvert Fald i Jylland og i nogen Grad ogsaa andre Steder, har sagt i de sidste Par Aar om det utaalelige Renteslaveri o. s. v. Jeg beder erindre, hvorledes Stemningen overhovedet er ude i Landet for en lavere Rente, og jeg henstiller til Venstre, at de, baade af Hensyn til Erhvervslivet og af Hensyn til sig selv og deres eget Parti, gaar med ind i et fortsat Arbejde for en lavere Rentefod